Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40644
Copyright: Melk, Benediktinerstift

pro sacro sancto veneratur et colitur. idq; non simpliciter
prout a nonnullis fieri consueuit. sed mobili atq; muto
labili titulo sanctus leopoldus appellatur et p sacto halutur.
Queritur tamen pro laudabili consuetudine solemnitateq;
a sacrosancta ecclesia introducta sactitatis tue nutus. quo
absq; ml tutum nil stabile nil denq; sanctū creditur. Idq;
erigi mea oratione non existimes uelim. Nam imprimis
cristianissimus fidei nostre tocauseq; religionis orthodoxe uero
legitimus indubitatus defensor fridericus imperator sugi
stus. a quo eius bonitatem nihil adhuc perperam peti audi
uimus. nec vero idcaro tm q ex sctissimi leopoldi familia
australi ducat originem. verum etiam vt deus in suis glori
etur creaturis. eius filius maximilianus austrie ac bur
gundie archidux inuictissimus. patrem sortitus ē cesarem.
Sic inditus hungarorū rex. ceteriq; primipes catholica illa
rum pumaax. et denq; omes. cor populi nutum vocemq;
sanctitatis tue sitibundi capiunt psolantur expectantq;.
Quid enim his testibus magis in mundo dari possit non vi
deo. Magna pfecto res est. vt mortales deo pitio et fauēte
gloriosissimos et celestes titulos benefaciendo sibi querat.
Iam tempus est iam te sic velle conspicimus et tenemus
omnes. vt tua videlicet hac celesti voce leopoldum qui
dem iam in celis sanctus sit. etiam in terris sanctum esse
declares. sanctissimo tuo decreto longa hominum expecta
tione optato. Diu mortales hoc in augmentum fidei in
monumenta romam et ecclesiastica ritus. in gloriam eter
nitatis. ōnimio ardore exposuimus. et vt benefactis longo la
bore quesita iam premia declarentur. Dixi.

Sequit summarium canonisatois
sti leopoldi marchionis austrie.